

מִשְׁפַּט הָאֹר: הַמֶּלֶךְ וְהַתּוֹרָה

סְפֹרוּ הַמִּפְלָא שֶׁל שְׁמֵעוֹן
בֶּן שִׁטָּח וַיָּנֵא הַמֶּלֶךְ

בִּימֵי יִנְאִי הַמֶּלֶךְ, קָרָה מַעֲשֵׂה חָמוּר מְאֹד.
אֶחָד מֵעַבְדָּיו שֶׁל הַמֶּלֶךְ הָרַג אָדָם בְּטָעוֹת וּבְחֵטָא.

”תָּנוּ עֵינֵיכֶם בּוֹ וְנִדְוָנָנוּ!”

שְׁמַעוֹן בֶּן שִׁטָּח, נָשִׂיא הַסִּנְהֶדְרִין, אָוֶהב אֶת מִשְׁפַּט ה' וְלֹא מוֹתָר.

קַל וְחִמָּר: חֹק הַתּוֹרָה

כְּנִשְׁשׁוֹר פּוֹגֵעַ בְּאָדָם → "וְהוּעַד בְּבַעְלָיו" (יבוא בעל השור למשפט!)

אם כָּךְ בְּנִשְׁשׁוֹר → קַל וְחִמָּר בְּעֶבֶד! (הַמֶּלֶךְ חַיֵּב לָבוֹא עִם עֶבְדּוֹ!)

An illustration of a king with a beard and crown, wearing a purple robe, sitting on an ornate golden throne. A young boy in a blue robe and cap stands before him, holding a small scroll. In the background, a large arched window lets in bright light, and a giant scroll is displayed on the wall. The scene is set in a grand, blue-toned cathedral.

הַהוֹדָעָה לַמֶּלֶךְ
"תָּא אֶתְּ נָמִי
לְהַכָּא!"

עַל פִּי חֻקֵּי הַתּוֹרָה, גַּם הַמֶּלֶךְ עֵצְמוֹ
מִחַיִּיב לָבוֹא לְבֵית הַדִּין עִם עַבְדּוֹ.

הַמֶּלֶךְ מַגִּיעַ לִסְנֵה־דָרֶן

יֵנְאִי הַמֶּלֶךְ בָּא
אֶל בֵּית הַדִּין...
וַיֵּשֶׁב מִבְּלִי
לְבַקֵּשׁ רְשׁוֹת.

"ינאי המלך, עמוד על רגליך!"

"ולא לפנינו אתה עומד, אלא לפני
מי נשאמר והיה העולם אתה עומד!"

משפט התורה הוא משפטו של הקדוש ברוך הוא, וכלם שוים לפניו.

"לֹא כִשְׁתֹּאמֶר אֶתָּה...
אַלֶּא כִּמָּה שִׁיאֲמָרוּ חֲבֵרֶיךָ."

הַמֶּלֶךְ יוֹדֵעַ שֶׁשֶׁמְעוֹן לֹא מִפֶּחַד,
אַבֵּל מָה יַעֲשׂוּ שְׂאֵר הַדִּינִים?

הַמַּבֵּט יְמִינָה

נִפְנָה לְיָמִינוֹ —

כָּבְשׁוּ פָנֵיהֶם בַּקֶּרֶקַע. הֵם פָּחַדוּ מֵהַמֶּלֶךְ.

הַמִּבְּט שְׂמָאלָה

נִפְנָה לְשִׁמְאֵלוֹ —

וְגַם יָהִם כָּבְשׁוּ בַּיָּמֶר קַע. דְּמָמָה בְּבֵית הַדִּין.

הַבְּחִירָה בַּרְגֵּעַ הָאֵמֶת

הַדִּינִים

מָה פָּחַדוֹ?
מִבֶּשֶׁר וְדָם (הַמֶּלֶךְ)

מָה עָשׂוֹ?
שָׁתְקוּ מִפֶּחַד

יֵנְאִי הַמֶּלֶךְ

מָה פָּחַד?
לֹאֲבֹד אֶת כְּבוֹדוֹ

מָה עָשׂוֹ?
זִלְזַל בְּכָבוֹד שָׁמַיִם

שִׁמְעוֹן בֶּן שִׁטָּח

מָה פָּחַד?
יָמָה' בְּלִבֹּד

מָה עָשׂוֹ?
דַּבֵּר אֶת הָאֵמֶת בְּאִמָּץ

זַעֲקַת הָאֲמַת

"בַּעֲלֵי מַחֲשָׁבוֹת אַתֶּם! יָבֹא בַּעַל מַחֲשָׁבוֹת וַיִּפְרָע מִכֶּם!"

אַתֶּם יוֹדְעִים אֶת הָאֲמַת בַּמַּחֲשָׁבָה אֲךָ שׁוֹתְקִים. ה', שְׂרֹאָה כָּל מַחֲשָׁבָה, יִשְׁפֹּט אֶתְכֶם!

משפט משמים

מיד בא המלאך גבריאל...
והדינים ששתקו מפחד
המלך נענשו משמים.

אסור לשתק כאשר חיבים לומר את האמת.

הַהֲלָכָה הַחֲדָשָׁה בְּסִנְהֶדְרִין

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה קָבְעוּ חֲכָמִים
חֲזַק חֲדָשׁ, כִּי רָאוּ שֶׁקִּשָּׁה לְבָנֵי
אָדָם לַעֲמֹד מוֹל שְׁלִיט חֲזָק:

"מֶלֶךְ לֹא דֵן, וְלֹא דָנִין אוֹתוֹ."

לְדַבֵּר אֶת הָאֲמֶת שֶׁל ה'

(אתה) YOU:

כשאתה יודע את האמת הנכונה של התורה –
סמך על ה', הִיָּה אִמִּיץ ואל תִּשְׁתַּק!

ME (שמעון): שמעון בן שטח למד
אותנו שיראת שמים מנצחת כל פחד.

WE (אנחנו): לפעמים אנחנו מפחדים ממה
שחברים יגידו, ומעדיפים לשתק.